

מת (ראשון לציון) 49459-07-25 - מדינת ישראל נ' נחמן סבן

מ"ת (ראשון-לציון) 49459-07-25 - מדינת ישראל נ' נחמן סבן ואח'שלום ראשון-לציון

מ"ת (ראשון-לציון) 49459-07-25

מדינת ישראל

נגד

1. נחמן סבן

2. אליהו אוחנה

3. שמעון הרוש (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[27.07.2025]

כבוד השופטת הבכירה טל אוסטפלד נאוי

החלטה - בעניינו של המשיב 1

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב 1 (להלן: המשיב 1 או המשיב) עד לתום ההליכים המשפטיים, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

א. כתב האישום

1. כנגד המשיב ושניים נוספים הוגש כתב אישום האוחז בארבעה אישומים והמייחס למשיב ביצוע 4 עבירות של ייבוא

דמוי כלי ירייה בצוותא - עבירה לפי סעיף 16(ב)(2) + 7ט(ב) לחוק כלי היריה תש"ט-1994 (להלן: חוק כלי ירייה).

2. כעולה מכתב האישום, במהלך שנת 2025, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ועובר ליום 24.5.25, קשר

המשיב קשר עם המשיב 2, לייבא מאיטליה אקדחים שהם דמוי כלי ירייה כהגדרתם בחוק כלי היריה (להלן:

האקדחים).

3. במסגרת תכנית הייבוא ולשם הוצאתה לפועל, שוחחו ביניהם משיבים 1 ו-2 וסיכמו ביניהם את פרטי התוכנית ובכלל

זה רכישת כרטיסי הטיסה, אופן אריזת האקדחים במזוודות, שווי האקדחים והעסקאות ועוד.

4. עוד סוכם כי המשיב ישלם למשיב 2 סך של 5,000 ₪ ולמשיב 3 ישולם סכום שאינו ידוע במדויק למאשימה, עבור

כל אחד מאירועי הייבוא.

5. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 5.7.25 טסו המשיבים 2 ו-3 מישראל לרומא כדי לייבא אקדחים וביום 6.7.25 שבו דרך נמל התעופה בן גוריון והביאו עמם ב-4 מזוודות וב-7 תיקי יד, 300 אקדחים, כשהם מפורקים לחלקים.
6. על פי עובדות האישום השני, ביום 9.6.25 טס המשיב 1 לרומא, בהמשך טסו המשיבים 2 ו-3 וזאת כדי לייבא אקדחים. ביום 3.7.25 שבו המשיבים 2-3 והביאו עמם 3 מזוודות ו-6 תיקים מלאים באקדחים. במקביל, ביום 2.7.25 הגיע המשיב 1 לנמל התעופה, החמיץ במכוון טיסה וזאת על מנת שיוכל לגשת למסועי המזוודות ולסייע למשיבים 2-3 לשאת את התיקים והמזוודות בהם מצויים האקדחים, בכמות שאינה ידועה למאשימה.
7. על פי עובדות האישום השלישי, במסגרת תוכנית הייבוא ולשם הוצאתה לפועל, ביום 1.6.25 טסו המשיבים 1 ו-2 לרומא כדי לייבא אקדחים. ביום 6.6.25 בשעה 2:12 שבו המשיבים 1 ו-2 לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון והביאו מזוודות מלאות באקדחים בכמות שאינה ידועה למאשימה, על מנת לסחור בהם.
8. על פי עובדות האישום הרביעי, במסגרת תוכנית הייבוא ולשם הוצאתה לפועל, ביום 22.5.25 טס המשיב 1 לרומא ויומיים לאחר מכן טס המשיב 2 לרומא, זאת כדי לייבא אקדחים על מנת לסחור בהם. ביום 27.5.25 שב המשיב 2 לישראל והביא איתו 121 אקדחים על מנת לסחור בהם.
- ביום 28.5.25 שב המשיב 1 לישראל והביא איתו אקדחים בכמות שאינה ידועה למאשימה.
- ב. הבקשה
9. בבקשה מבוקש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. נטען כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב.
10. להוכחת האישום הפנתה המבקשת לחוו"ד מומחה מטעמה, הקובעת במפורש כי האקדחים שנתפסו עונים להגדרת "דמוי כלי יריה" בהתאם לתיקון 24 לחוק כלי יריה. לטענת המבקשת, מכאן ניתן ללמוד כי לא בוצע באקדח שינוי וניתן להסב אותו.
11. המבקשת הוסיפה כי המשיב 1 הנחה את המשיב 2 כיצד לפעול, תכנן את כלל הפעולות הדרושות להשלמת הייבוא, והמארג הראיתי ברור.
12. לשיטת המבקשת קמה עילת מעצר של מסוכנות כאשר לאור חומרת מעשיהם קיים יסוד סביר לחשש לסיכון בטחון הציבור. המסוכנות הנשקפת נלמדת מכמות האקדחים וממספר אירועי הייבוא ונוכח קיומה של התוכנית הסדורה לייבוא האקדחים. התפשטותם של אקדחים דמוי כלי יריה בשוק האזרחי פוגעת בשלום הציבור וביטחונו.

13. לטענת המבקשת כנגד המשיב 1 קמה עילת מעצר בדמות שיבוש הליכי משפט, ניסיון הימלטות או פגיעה בראיות בדרך אחרת וזאת כעולה מהתנהלותו הנלמדת משיחות הוואטסאפ בינו לבין המשיב 2.
ג. תגובת המשיב 1 לבקשה
14. עיקר טענתו של ב"כ המשיב 1 היא כי אין מדובר באקדחים דמויי כלי ירייה משלא מתקיימים ארבעת התנאים המופיעים בסעיף ההגדרות שתוקן בתיקון 24 לחוק כלי ירייה. זאת מאחר ולא צוין במפורש בחוות דעת מומחה המבקשת כי מדובר בכלי שאפשר להסב אותו לכלי ירייה.
15. עוד נטען, כי רק האקדחים שנתפסו במסגרת הראשון נבדקו, ומשכך, לא ניתן לייחס למשיב 1 את ביצוע העבירות המתוארות באישומים 2-4, שכן לא ניתן להסיק כי אותם האקדחים הם שנבדקו.
16. עוד טוען הסנגור כי באישומים 2-4 לא מצוינת כמות האקדחים שנתפסו ועל כן ניתן להאשים את המשיב, לכל היותר, בייבוא אקדח אחד בכל אישום.
17. בנסיבות אלה מבקשת ההגנה להורות על שחרורו של המשיב 1.
18. הסנגור הוסיף כי עד כה ולפני תיקון החוק לא ביקשה המדינה להורות על מעצרם של מי שביצעו עבירות כאלה.
ד. דיון
19. לשם הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה אין להידרש לבחינת מהימנות חומר הראיות אלא "די בקיומו של "סיכוי סביר, שהראיות הקיימות .. לאחר שיעברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, יש בכוחן להוכיח את אשמתו... במרבית המקרים, מבחן העזר המסייע לקבוע האם הושג רף זה, הוא מבחן 'אם נאמין': "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?" (בש"פ 127/22 מ"י נ' הייב (6.2.22) (להלן: בש"פ הייב) וההפניות הנזכרות שם).
20. לגבי ראיות נסיבתיות נקבע מבחן שונה, שכן אז נבחנות ראיות התביעה ומנגד נבחנת טענת ההגנה. נקבע בפסיקה כי ניתן להורות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים, על יסוד קיומן של ראיות נסיבתיות בלבד, ככל שראיות אלה בעלות עוצמה המובילה למסקנה כי קיים סיכוי ברור להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי (ראו את בש"פ הייב הנ"ל בפסקה 9).
21. עיון בתיק החקירה מעלה כי המשיב 1 שמר על זכות השתיקה בכל חקירותיו.

22. בחומר הראיות, שיחות ווטסאפ בין המשיבים 1 ו-2 שנפרקו מהטלפון של המשיב 2 וכן חקירותיו של המשיב 2 מימים 9.7.25 ו-11.7.25. ראיות אלה תומכות, לכאורה, במסכת העובדתית המתוארת בחלק הכללי לכתב האישום. יצוין כי המשיב 2 אישר את תוכן של שיחות הווטסאפ שהוצאו מהטלפון הנייד שברשותו (בחקירה מיום 9.7.25 בש' 140-141).
23. שיחות הווטסאפ מתעדות את קשירת הקשר בין המשיב 1 למשיב 2 לייבוא אקדחים דמויי כלי ירייה (ראו בין היתר הודעת הווטסאפ בעמ' המסומן ש.מ. 44 במסגרתה המשיב 1 כתב למשיב 2 כי הם שותפים וחקירת המשיב 2 מיום 11.7.25 בש' 115 שם התייחס המשיב 2 למועד תחילת קשירת הקשר בינו לבין המשיב 1 וטיבו - ייבוא אקדחים).
24. כפי שמסר המשיב 2 בחקירותיו במשטרה בימים 9.7.25 ו-11.7.25, במסגרת הקשר סוכם כי המשיב 1 ישלם לו 5,000 ₪ עבור כל "נגלה" (בחקירה מיום 9.7.25 בש' 19 בחקירה מיום 11.7.25 בש' 176) ולמשיב 3 ישולם סכום שאינו ידוע במדויק, אך נמוך מזה שנקבע עבור המשיב 2 (בש' 237).
25. עוד עולה משיחות הווטסאפ כי במסגרת תוכנית הייבוא שוחחו ביניהם המשיב 1 והמשיב 2 וסיכמו את רכישת כרטיסי טיסה, פירוק האקדחים, אריזתם במזוודה, משקל המזוודה, שווי האקדחים והעסקאות ועוד (ר' למשל: עמ' המסומן ש.מ. 35; עמ' המסומן ש.מ. 39; עמ' המסומן 40; עמ' המסומן 41).
26. זאת ועוד, המשיב 1 הנחה את המשיב 2 כיצד לפעול כדי שייבוא האקדחים לא ייחשף ונתן לו הוראות מפורשות באשר להתנהלותו, ואף ביקש ממנו להדריך את המשיב 3 ולהנחותו באשר להתנהלותו בשדה התעופה (ר' למשל בעמ' המסומן 34 מתוך תיעוד שיחות הווטסאפ).
27. עולה משיחות הווטסאפ כי המשיב 1, לכאורה, מודע לכך שמדובר בייבוא שאינו חוקי ועל כן ביקש להסתיר את הכבודה. המשיב 1 אף אומר במפורש למשיב 2 כי היה וייקרעו התיקים "יעצרו אותך במקום", הנחה את המשיב 2 כיצד לתדרך את המשיב 3 וציין כי אם האקדחים יתגלו בישראל "זה סלט במקום" (ר' ההתכתבות בעמ' המסומן ש.מ. 35). עוד הבהיר, כי יש לעבוד עם "פצפצים" על מנת שלא יישמעו ברזלים, שכן זה "מחשיד" (ר' ההתכתבות בעמ' המסומן ש.מ. 39).
28. לאור האמור, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה התומכות בקיומו של קשר לייבוא.
- ה. בחינת קיומן של ראיות לכאורה - האישום הראשון
29. במזכר שרשמה השוטרת אילונה נחמני מיום 8.7.25 (מסמך מ' בתיק החקירה) המתאר את צילומי מצלמות האבטחה, עולה כי המשיבים 2 ו-3 היו יחד במועדים הרלוונטיים לאישום הראשון.

המשיב 3 אף זיהה עצמו בסרטוני האבטחה בנתב"ג (ר' חקירת המשיב 3 מיום 13.7.5 שעה 14:50 בש' 127).
30. מהודעות צוות האבטחה ועובדי הניטול עולה כי במהלך פריקת המזוודות מבטן המטוס שנחת ביום 6.7.25 מאיטליה, נפלה אחת המזוודות הרשומה על שמו של המשיב 2, נפתחה, וממנה נפלו חלקי אקדח (ר' את הודעת מולו נגוסה; במרלין גדמו; באביי נגאש; רום לוגסי).
בהמשך, איתרו צוותי הניטול 4 מזוודות ו-7 תיקים, הרשומים אף הם על שמו של המשיב 2 והכילו 300 גופי אקדח, דמוי כלי ירייה וחלקי אקדח נוספים (מזכרה של השוטרת אילונה נחמני מיום 8.7.25 - מסמך קנ"א בתיק החקירה).
31. על כן, הרי שקיימות ראיות לכאורה המבססות את עובדות האישום הראשון ולמעשה עיקר המחלוקת היא בנוגע לטיבם של אקדחי ההזנקה שנמצאו.
ו. כלום האקדחים שנתפסו הם בבחינת "דמוי כלי ירייה"?
32. סעיף 1 לסעיף ההגדרות בחוק כלי ירייה קובע כדלקמן:
"דמוי כלי ירייה" - "כלי בעל קנה שאינו כלי ירייה, לרבות חלק ממנו, שאפשר להסב אותו לכלי ירייה, והוא מסוג המנוי ברשימה שיקבע השר בצו לאחר התייעצות עם המפקח הכללי של המשטרה".
33. כלומר, כדי לקבוע מהו כלי דמוי כלי ירייה, קובע החוק ארבעה תנאים: האחד - על הכלי להיות בעל קנה; השני - הכלי אינו כלי ירייה; השלישי - אפשר להסב את הכלי לכלי ירייה; הרביעי - סוג הכלי מנוי ברשימה שיקבע השר;
34. בחוות דעתו של מומחה המבקשת מיום 13.7.25 (להלן: חוות הדעת), נקבע כי האקדח שנבדק הוא אקדח הזנקה יורה, סוגל לירות תחמישים בעלי מנגנון הכולל תרכובת של חומרי נפץ ובעירה, המשמשים להזנקה, הקנה חסום במלואו כך שלא ניתן לירות בו תחמושת קליעית ולא בוצע שינוי מייעודו המקורי.
35. ממזכר השלמה מיום 17.7.25 (להלן: מזכר השלמה), עולה כי אקדח ההזנקה הורכב ללא כלים מיוחדים או כלים ייעודיים וכן ללא שינוי כלשהו בחלקים עצמם.
עוד צוין במזכר כי לאחר ההרכבה, נערך ניסוי ירי והתגלה כי אקדח ההזנקה פועל באופן תקין.
בסיפת המזכר חזר והבהיר מומחה המבקשת כי "אקדח ההזנקה שהורכב בתיק זה עונה להגדרת "דמוי כלי ירייה" לפי החוק כלל הירייה.
36. כעולה מחוות הדעת - האקדח שנתפס הוא כלי בעל קנה.
37. כמו כן, האקדח שנתפס "אינו כלי ירייה" משאין מאפייני האקדח עונים על הגדרת "כלי ירייה" בחוק כלל הירייה.
זאת מאחר וצוין במפורש בסעיף 6 לחוות הדעת, כי "הקנה חסום במלואו כך שלא ניתן לירות דרכו תחמושת קליעית".
היינו, אין ביכולת האקדח שנתפס "לירות כדור, קלע, פצצה או כיוצא באלה..".
38. באשר לתנאי השלישי "שאפשר להסב אותו לכלי ירייה" - כעולה מסעיף 6 לחוות הדעת - "לא בוצע שינוי מייעודו המקורי" של האקדח שנתפס.
לטענת המבקשת, די בכך שלא בוצע כל שינוי מייעודו המקורי, כדי לומר כי מדובר בכלי שאפשר להסב לכלי ירייה.
לא זו אף זו, מומחה המבקשת מבהיר מפורשות במזכר השלמה באשר לעמידה בדרישות המנויות בחוק ובפרט לאפשרות ההסבה כי "אקדח ההזנקה אשר הורכב מהחלקים שהתקבלו בתיק זה, עונה להגדרת החוק הנ"ל".
על קביעה זו, לפיה האקדח עונה להגדרת "דמוי כלי ירייה" לפי חוק כלל הירייה, חזר מומחה המבקשת בשנית בסוף המזכר המשלים.
ודוק. עמידה בהגדרת החוק משמעותה כי האקדח עומד בתנאי לפיו מתאפשרת הסבתו, לא כל שכן עת תשובה זו של המומחה היא מענה לשאלה באשר לאפשרות להסב את האקדח לכלי ירייה.
לטענת ההגנה הפניית המומחה ל"חוק הנ"ל", היא למעשה הפנייה לצו השר ולעמידה בתנאי הצו, ואולם המומחה התייחס במפורש למילה חוק ולא לצו.
מכל מקום, על קביעת המומחה לפיה האקדח עומד בהגדרת "דמוי כלי ירייה" בהתאם לחוק כלל הירייה, חזר המומחה בשנית בסייפת מסמך ההשלמה והפנה לחוק בלבד, ולא לצו.
כלומר, האקדח הוא בבחינת דמוי כלי ירייה בהתאם לחוק, ולשיטת מומחה המבקשת - התנאי שעיקרו האפשרות להסבה לכלי ירייה, מתקיים.
על כן, די בכך כדי לקבוע, ודאי בשלב זה של הדיון, כי מתקיימות ראיות לכאורה באשר לקיומו של התנאי השלישי להגדרת האקדח כדמוי כלי ירייה.
39. מצאתי אף כי האקדח שנתפס עומד גם בגדרי התנאי הרביעי לפיו על הכלי להיות "מסוג המנוי ברשימה שיקבע השר בצו". עיון בצו השר, מעלה כי הרשימה שקבע השר כוללת במפורש בסעיף 2(2) - "אקדח הזנקה".
על כן, ומשבענייננו מדובר באקדח הזנקה, מתקיים גם התנאי הרביעי.

40. בנסיבות אלה, בהן די בחוות דעת מומחה המבקשת כדי לבסס את היות האקדחים שנתפסו במסגרת האישום הראשון "דמיון כלי ירייה", ובשים לב לקיומן של ראיות לכאורה באשר לשאר סעיפי האישום הראשון, כפי שפורטו דלעיל, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב 1 בכל הנוגע לאישום הראשון.
ז. אישומים 2-4
41. פלטי הכניסות והיציאות לישראל, מעיד על כניסתם ויציאתם של המשיב 1 והמשיב 2 את הארץ במועדים הרלוונטיים לארבעת האישומים.
42. המשיב 2 הודה בחקירתו כי יבא אקדחים מאיטליה 4 פעמים (חקירה מיום 11.7.25 בש' 176) יחד עם המשיב 1 ובתמורה ל־5,000 ₪ לכל פעם (בחקירה מיום 11.7.25 בש' 152).
43. המשיב 2 מסר כי הוא זה שהציע למשיב 3 להצטרף למפעל הייבוא, ומשיב 3 נעתר לבקשתו (בהודעה מיום 11.7.25 בש' 191-192).
44. כמו כן, המשיב 2 אישר פרטים נוספים, בין היתר את שיחות הווטסאפ אודות הטיסות, כמות המזוודות, פריקת האקדחים ואריזתם ועוד (בחקירה מיום 11.7.25 בש' 226-228).
45. בחקירתו מיום 9.7.25 הבהיר המשיב 2 כי נסע בכל אחת מארבע הפעמים לאותו מקום (בש' 44), וציין כי המילה "נגלות" קשורה במשמעותה להעברת הנשק (בחקירה מיום 9.7.25 בש' 163 ובש' 173).
46. עוד בחקירותיו, מתאר המשיב 2 כי חלקו בייבוא היה יותר מביצוע ה"נגלות" כתיאורו, והוא סייע בפירוק האקדחים והכנסתם למזוודות השונות (בחקירה מיום 9.7.25 בש' 181). עם זאת, הדגיש כי פעל בהתאם להוראות המפעיל שלו- ואישר כי מדובר במשיב 1 (ר' חקירתו מיום 9.7.25 בש' 185).
47. יחד עם זאת, על אף ניסיון המשיב 2 להרחיק עצמו מתחולתן של המזוודות כך שלשיטתו הביא תיקים סגורים (בחקירה מיום 11.7.25 בש' 95), בה בעת הבהיר כי לקח חלק פעיל וסייע בפעולת הייבוא מעבר לביצוע ה"נגלות" ובכלל זה פעולות הפירוק וההרכבה, כך שלמעשה המשיב 2 הדגיש כי ידע מה תחולת התיקים (חקירה מיום 11.7.25 בש' 241).
48. המשיב 2 אישר כי ביום 27.5.25 שב עם 121 אקדחים, כמתואר באישום הרביעי ואישר כי מדובר באקדחים זהים לאלה שנתפסו באישום הראשון (בחקירה מיום 11.7.25 בש' 56).
- למעשה משיחת הווטסאפ בין המשיב 1 למשיב 2 עולה כי מדובר בכמות רבה של אקדחים שנרכשה (ר' את המזכר מיום 13.7.25 מסמך קכא בתיק החקירה, שם ציין המשיב 2 באשר לכמות האקדחים כי מדובר ב"כמות של פבלו אסקובר").

- מדובר בכמות אקדחים שנרכשה בשווי 90,000 ₪ לפחות (ר' התכתבות בעמ' המסומן 40), הועברה לישראל ב"נגלות", כאשר כל פעם הועברו חלק מהאקדחים וזאת בהתאם לחלוקת המשקל במזוודות ולמספר המזוודות (ר' את התכתבות בעמ' ש.מ. 30; בעמ' המסומן ש.מ. 31; בעמ' המסומן ש.מ. 35; בעמ' המסומן 41). למותר להזכיר כי משיחות הווטסאפ נראה כי המשיבים 1-2 ידעו היטב באיזה סחורה מדובר.
- כלומר, נדמה כי המשיבים 1 ו-2 חילקו את כלל סחורת האקדחים, מבלי שיצרו הבחנה בין טיב הסחורה בכל "נגלה" שהועברה, כאשר החלוקה ל"נגלות" הייתה לצורך חלוקת המשקל בצורה שלא תעורר חשד.
- חיזוק לכך שמדובר באותה הסחורה, אשר חולקה אך לצורך התאמת המשקל, ניתן למצוא באמירה המפורשת של המשיב 2 לפיה אותם האקדחים המדוברים במסגרת האישום ה-4 (121 במספר) זהים לאלה שנתפסו, ומכך שהמשיב 2 אישר כי נסע כל אותן הפעמים לאותו המקום באיטליה.
49. הנה כי כן, נוכח שיחות הווטסאפ הנוגעות לחלוקת המשקל ומשקל הכמות המועברת בכל "נגלה", אשר מבטאות כי כל נגלה מהווה רק חלק מהסחורה הכוללת, ידיעתו של המשיב 2 היטב את טיב הסחורה אותה העביר, כאשר אף סייע בפירוקה, ולצד זאת אמירתו כי האקדחים המתוארים באישום הרביעי זהים לאקדחים המתוארים באישום ה-1, היות כל המערך חלק מתוכנית עבריינית אחת- בניהולו של המשיב 1, הוא המנחה "מלמעלה", מעלה כי ניתן להסיק, לפחות לצורך בקשה זו, כי האקדחים שיובאו במסגרת אישומים 2, 3 ו-4 זהים במאפייניהם לאקדחים שיובאו במסגרת האישום הראשון, עד כי ניתן לומר כי לכאורה מדובר "דמוי כלי ירייה".
50. אינני מתעלמת מכך שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה, ואולם, אזכיר כי כפי שנקבע בפסיקה, ניתן להורות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים על יסוד קיומן של ראיות נסיבתיות בלבד. עם זאת, כפי שנקבע, על בית המשפט לבחון האם מדובר בראיות נסיבתיות בעלות עוצמה המובילה למסקנה כי קיים סיכוי ברור להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי.
51. בענייננו, אין המדובר בבקשת מעצר הנשענת על ראיות נסיבתיות בלבד, אלא יש בחומר הראיות את הודאתו של המשיב 2 באשר לייבוא האקדחים כמתואר בכתב האישום, נמצאות שיחות ווטסאפ המבטאות לכאורה את חלקו של המשיב 1 כרוח העומדת מאחורי אירועי הייבוא, ולצד אלה קיימות ראיות נסיבתיות, לכאורה, הנוגעות לטיב האקדחים שיובאו.
52. לא זו אף זו, המשיב 1 כאמור שתק בחקירתו ולא סיפק כל הסבר חלופי העומד כנגד הודאתו של המשיב 2 באשר לייבוא האקדחים, כנגד שיחות הווטסאפ המבטאות את חלקו של המשיב 1 בכל אחד מאירועי הייבוא, וכנגד כלל הראיות הנסיבתיות לכאורה, מהן עולה כי האקדחים "דמוי כלי ירייה" שנתפסו במסגרת האישום הראשון זהים במאפייניהם לאקדחים שיובאו במסגרת אישומים 2-4.
53. על כן, בנסיבות אלה בהן לא סופק הסבר חלופי, ונוכח כל המפורט לעיל, לכאורה מצאתי כי מתקיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב 1 גם באישומים 2-4.
- ח. סוף דבר
54. לאור האמור, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב 1 באשר לכלל האישומים.
- ניתנה היום, ב' אב תשפ"ה, 27 יולי 2025, בנוכחות המשיב בהיוועדות חזותית וב"כ הצדדים.